ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ - ସଂଖ୍ୟା ଛପ୍ପନ

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 17ର ରହସ୍ୟ ଉନ୍ମୋଚନ: ମହାବେଶ୍ୟା ଏବଂ ପଶୁ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅନ୍ତିମ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ

Jeff Pippenger
2024-01-20

ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ଶେଷ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ସପ୍ତଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ମିଳେ। ସେହି ଅଧ୍ୟାୟର ତୃତୀୟ ପଦରେ, ଯୋହନଙ୍କୁ "ମରୁଭୂମି"କୁ ନିଆଯାଏ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଯୋହନଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର "ମହା ବେଶ୍ୟା"ର ବିଚାର ଦେଖାଇପାରିବେ, ଯିଏ "ଅନେକ ଜଳ" ଉପରେ ବସିଛି ଏବଂ ଯିଏ "ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନଙ୍କ" ସହ "ବ୍ୟଭିଚାର" କରିଥିଲା।

> ତାହାପରେ ସାତୋଟି ପାତ୍ର ଧାରଣ କରିଥିବା ସାତୋଟି ଦୂତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଆସି ମୋ ସହିତ କଥା ହେଲେ, ଏବଂ ମୋତେ କହିଲେ, "ଏଠାକୁ ଆସ; ମୁଁ ତୁମକୁ ସେହି ମହା ବେଶ୍ୟାର ବିଚାର ଦେଖାଇବି, ଯେ ଅନେକ ଜଳର ଉପରେ ବସିଛି; ଯାହା ସହିତ ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନେ ବ୍ୟଭିଚାର କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ପୃଥିବୀର ନିବାସୀମାନେ ତାହାର ବ୍ୟଭିଚାରର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସରେ ମତ୍ତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି।" ତେଣୁ ସେ ଆତ୍ମାରେ ମୋତେ ମରୁଭୂମିକୁ ନେଇଗଲେ; ଏବଂ ମୁଁ ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଏକ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ପଶୁ ଉପରେ ବସିଥିବା ଦେଖିଲି, ଯାହା ନିନ୍ଦାତ୍ମକ ନାମରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା, ଏବଂ ଯାହାର ସାତଟି ମୁଣ୍ଡ ଓ ଦଶଟି ଶିଙ୍ଗ ଥିଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 17:1–3।

ଯୋହନଙ୍କ ନିଜ ବାକ୍ୟ ଅନୁସାରେ, "ପ୍ରାନ୍ତର" ୫୩୮ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ୧୭୯୮ ମସିହାରେ ଶେଷକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଥିବା ପାପାସନ୍ତ୍ରାସୀ ଶାସନର ଏକ ହଜାର ଦୁଇଶେ ଷାଠି ବର୍ଷକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

> ଏବଂ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଅରଣ୍ୟକୁ ପଳାଇଗଲା, ଯେଉଁଠାରେ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏକ ସ୍ଥାନ ଅଛି, ଯେପରି ସେଠାରେ ତାହାଙ୍କୁ ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ଷାଠି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୋଷଣ କରାଯାଉ। … ଏବଂ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଏକ ବଡ଼ ଗରୁଡ଼ର ଦୁଇଟି ପାଖ ଦିଆଯାଇଲା, ଯେପରି ସେ ସର୍ପର ସମ୍ମୁଖରୁ ଅରଣ୍ୟକୁ, ନିଜ ସ୍ଥାନକୁ, ଉଡ଼ିଯାଇପାରନ୍ତୁ, ଯେଉଁଠାରେ ସେ ଏକ କାଳ, କାଳମାନ, ଏବଂ ଅର୍ଧ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୋଷିତ ହୁଅନ୍ତି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 12:6, 14।

ଆତ୍ମାରେ, ଯୋହନଙ୍କୁ ପାପତ୍ୱୀୟ ଶାସନର ବାରଶେ ଷାଠି ବର୍ଷର ଅବଧିମଧ୍ୟରେ ନିଆଯାଇଥିଲା। ସେହି ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକୁ ଯିଜେବେଲ, ଆହାବ ଓ ଏଲିୟାଙ୍କ ଇତିହାସକାଳୀନ ସାଢ଼େ ତିନି ବର୍ଷର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକରୂପେ ପୂର୍ବସୂଚିତ କରାଯାଇଥିଲା। ସେହି ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକ 1798 ମସିହାରେ ପାପତ୍ୱ ତାହାର ମରଣାନ୍ତକ ଆଘାତ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲୁ ରହିବାକୁ ଥିଲା; କାରଣ ଏହା "ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା" ଯେ ପ୍ରଥମ କ୍ରୋଧୋଦ୍ଦୀପନର ଶେଷରେ ଏହା ଘଟିବ, ଯାହା ଥିଲା ପୌତ୍ତଳିକତା ଓ ପାପତ୍ୱବାଦ—ଏହି ଦୁଇ ଉଜାଡ଼କାରୀ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଓ ସେନାବଳ ଉପରେ ଆଣିଦିଆଯାଇଥିବା ଯୁଦ୍ଧର ସମାପ୍ତି। ଏହି ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରତିକ ପ୍ରବନ୍ଧଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି।

"ମହା ବେଶ୍ୟା" ହେଉଛି ଯିଶାୟାଙ୍କର ସୋରର ବେଶ୍ୟା, ଯିଏ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ସତ୍ତର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ମୃତ ହେବାକୁ ଥିଲା, ଯାହା "ଏକ ରାଜାଙ୍କର ଦିନ" ଥିଲା। ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ଇତିହାସ ହେଉଛି ସେହି ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ସତ୍ତର ବର୍ଷର ଇତିହାସ, ଯାହା ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ପ୍ରଥମ ରାଜ୍ୟ ବାବିଲନର ଶାସନକାଳୀନ ବନ୍ଦୀତ୍ୱର ସତ୍ତର ବର୍ଷ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୂପେ ପ୍ରତିଚିତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲା। ସେହି ଇତିହାସର ଅବଧିରେ ସୋରର ମହା ବେଶ୍ୟା ବିସ୍ମୃତ ହେବାକୁ ଥିଲା। ସେହି ଇତିହାସର ଶେଷରେ ସେ ସ୍ମରଣ କରାଯିବାକୁ ଥିଲା ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ବାହାରି ଯାଇ ନିଜ ଗୀତଗୁଡ଼ିକ ଗାଇବାକୁ ଥିଲା; ଏହିପରି ସେ ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନଙ୍କ ସହ ବ୍ୟଭିଚାର କରିବ। ପାପାଳ ଶାସନର ବିଚାରକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଯୋହନଙ୍କୁ ଆତ୍ମିକ ଭାବରେ ପାପାଳ ଶାସନର ଇତିହାସରେ ନିଆଯାଇଥିଲା। ଯେ ପୁରୋହିତଙ୍କର କନ୍ୟା ବ୍ୟଭିଚାର କରିଥାଏ, ତାହାର ନ୍ୟାୟଦଣ୍ଡ ଥିଲା ଯେ ସେ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରାଯିବ।

> ଏବଂ କୌଣସି ଯାଜକଙ୍କ କନ୍ୟା ଯଦି ବେଶ୍ୟାଚାର କରି ନିଜକୁ ଅପବିତ୍ର କରେ, ତେବେ ସେ ନିଜ ପିତାଙ୍କୁ ଅପବିତ୍ର କରେ; ସେ ଅଗ୍ନିରେ ଦହିତ ହେବ। Leviticus 21:9.

ସାତଟି ଶେଷ ମହାମାରୀମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏକୁ ଢାଳିଥିବା ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଯେତେବେଳେ ଯୋହନଙ୍କୁ ମହା ବେଶ୍ୟାର ବିଚାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦର୍ଶନ ଦେଇଥିଲେ, ସେହି ଦର୍ଶନରେ ଏହା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ଯେ ସେ ଅଗ୍ନିଦ୍ୱାରା ଦଗ୍ଧ ହେବ।

> ତୁମେ ପଶୁ ଉପରେ ଯେ ଦଶଟି ଶିଙ୍ଗ ଦେଖିଲ, ସେଗୁଡ଼ିକ ବେଶ୍ୟାକୁ ଘୃଣା କରିବ, ତାହାକୁ ଉଜାଡ଼ ଓ ନିର୍ବସ୍ତ୍ର କରିଦେବ, ତାହାର ମାଂସ ଭକ୍ଷଣ କରିବ, ଏବଂ ତାହାକୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦହନ କରିଦେବ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 17:16.

ଯେ ଜଳମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେହି ମହା ବେଶ୍ୟା ବସିଅଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନେ; ସେମାନେ ତାହାର ଅଧିକାରତଳକୁ ଆଣିଦିଆଯିବେ, ଯେତେବେଳେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀକୁ ମୃଗଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରତାରଣା କରିବ, ଯିଏ ମଧ୍ୟ ସେହି ମହା ବେଶ୍ୟା ଅଟେ। ପରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ସତର ଅଧ୍ୟାୟର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଦଶ ରାଜାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଧାନ ରାଜା ହୋଇଯାଏ, ଏବଂ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ସେହି ବେଶ୍ୟା ସହ ବ୍ୟଭିଚାର କରିଥିବା ପ୍ରଥମ ରାଜାଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯଦ୍ୟପି ପରବର୍ତ୍ତୀକାଳରେ ସେ ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କ ସହ ମଧ୍ୟ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରିବ।

ଅନେକ ରାଜାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମ ରାଜାଙ୍କୁ ଆହାବ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯିଏ ସେହି ମହା ବେଶ୍ୟାଙ୍କ ସହ ବିବାହିତ ଥିଲେ; ସେହି ମହା ବେଶ୍ୟାକୁ ଥୁୟାଟିରା ମଣ୍ଡଳୀରେ ଯେଜେବେଲ ରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ଯେଜେବେଲଙ୍କର (ସେହି ମହା ବେଶ୍ୟାଙ୍କର) ବିଚାର ସେହି ଦଶ ରାଜାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ ହୁଏ, ଯେଉଁମାନେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଏକ ଚର୍ଚ୍ଚ-ରାଜ୍ୟ ମିଳିତ ଜୋଟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେବେ। ସେହି ରାଜାମାନେ ବେଶ୍ୟାପ୍ରତି ନିଜମାନଙ୍କର ଘୃଣା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ପାପାସୀଙ୍କୁ ଜଗତ ଉପରେ ଶାସନ କରିବାକୁ (ଜଳରାଶିମାନଙ୍କ ଉପରେ ବସିବାକୁ) ଅନୁମତି ଦେବା ପାଇଁ ସମ୍ମତ ହେବେ।

> ଏବଂ ତୁମେ ଯେ ଦଶ ଶୃଙ୍ଗ ଦେଖିଲ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଦଶ ରାଜା; ସେମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ରାଜ୍ୟ ପାଇନାହାନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ପଶୁ ସହିତ ଗୋଟିଏ ଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜାମାନଙ୍କ ପରି ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତ କରିବେ। ସେମାନେ ଏକମନ ହୋଇ, ନିଜମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପଶୁକୁ ଦେବେ। ସେମାନେ ମେଷଶାବକଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ, ଏବଂ ମେଷଶାବକ ସେମାନଙ୍କୁ ଜୟ କରିବେ; କାରଣ ସେ ପ୍ରଭୁମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଓ ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା; ଏବଂ ଯେମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଆହୂତ, ମନୋନୀତ ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତ। ଏବଂ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ତୁମେ ଯେ ଜଳରାଶି ଦେଖିଲ, ଯାହା ଉପରେ ବେଶ୍ୟା ବସିଅଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ଲୋକସମୂହ, ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଜନସମାଜ, ଜାତିମାନେ ଓ ଭାଷାମାନେ। ଏବଂ ତୁମେ ଯେ ଦଶ ଶୃଙ୍ଗ ପଶୁର ଉପରେ ଦେଖିଲ, ସେମାନେ ବେଶ୍ୟାକୁ ଘୃଣା କରିବେ, ତାହାକୁ ଉଜାଡ଼ ଓ ନିର୍ବସ୍ତ୍ର କରିଦେବେ, ତାହାର ମାଂସ ଭକ୍ଷଣ କରିବେ, ଏବଂ ତାହାକୁ ଅଗ୍ନିରେ ପୋଡ଼ିଦେବେ। କାରଣ ଈଶ୍ୱର ନିଜ ଇଚ୍ଛା ପୂରଣ କରିବାକୁ, ଏକମତ ହେବାକୁ, ଏବଂ ନିଜମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ପଶୁକୁ ଦେଇଦେବାକୁ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ରଖିଛନ୍ତି, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପୂରଣ ନ ହୁଏ। ଏବଂ ତୁମେ ଯେ ନାରୀକୁ ଦେଖିଲ, ସେହି ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାସନ କରୁଥିବା ମହାନଗରୀ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 17:12–18.

"ଦଶ ରାଜା" (ଜାତିସଂଘ) ପ୍ରକୃତପକ୍ଷରେ ପାପାସତ୍ତାକୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପରିସ୍ଥିତିବଶତଃ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଅଳ୍ପାୟୁ ରାଜ୍ୟକୁ, ପୃଥିବୀକୁ ତାହାର ବୃଦ୍ଧିଶୀଳ ବିପର୍ଯ୍ୟୟଗୁଡ଼ିକରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାର ଏକ ନିରର୍ଥକ ଆଶାରେ, ପାପାଳ ଶକ୍ତିଙ୍କ ହାତରେ ସମର୍ପଣ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହାର ପ୍ରତାରଣାକୁ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଲେବ୍ୟପୁସ୍ତକର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପରିପୂରଣରେ ତାହାକୁ ଅଗ୍ନିଦ୍ୱାରା ଦଗ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଏକ ସାଧନ ହୋଇଉଠନ୍ତି।

"ଦଶ ରାଜା"ମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନ୍ତିମ ଦିନର ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେ ନିର୍ଯାତନା ଆଣନ୍ତି, ତାହା ଦ୍ୱାରା "ମେଷଶାବକଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି"।

> ଜାତିଗଣ କାହିଁକି ତଣ୍ଡ ବ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଲୋକମାନେ କାହିଁକି ନିରର୍ଥକ କଥା କଳ୍ପ ନା କରନ୍ତି? ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନେ ନିଜେମାନଙ୍କ ୁ ସଜାଇ ଦଣ୍ଡ ାୟମାନ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ଶାସକମାନେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ପରାମର୍ଶ କରନ୍ତି, ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ର ଅଭିଷିକ୍ତ ଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ, କହି, "ଆସ, ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ର ବନ୍ଧ ନଗୁଡ଼ିକୁ ଛିଣ୍ଡି ଦେବା,

ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଦୋରୀଗୁଡ଼ିକୁ ଆମ ପାଖରୁ ଫିଙ୍ଗିଦେବା।” ସ୍ୱର୍ଗମଣ୍ଡଳରେ ଯେ ବସି ଅଛନ୍ତି, ସେ ହସିବେ; ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପହାସ କରିବେ। ପରେ ସେ ନିଜ କ୍ରୋଧରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା କହିବେ, ଏବଂ ନିଜ ତୀବ୍ର ଅପ୍ରସନ୍ନତାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟାକୁଳ କରିଦେବେ। ଗୀତସଂହିତା 2:1–5.

ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାପାସୀ ପାଇଁ ସମ୍ପାଦିତ ନିର୍ଯାତନା, କ୍ରୁଶରେ ମଧ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କରାଯାଇଥିଲା।

ଯିଏ ତୁମ ଦାସ ଦାଉଦଙ୍କ ମୁଖଦ୍ୱାରା କହିଥିଲେ, ଜାତିମାନେ କାହିଁକି କ୍ରୋଧିତ ହେଲେ, ଏବଂ ଲୋକମାନେ କାହିଁକି ବ୍ୟର୍ଥ ବିଷୟ କଳ୍ପନା କଲେ? ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନେ ଉଠି ଦାଁଡିଲେ, ଏବଂ ଶାସକମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଅଭିଷିକ୍ତଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକତ୍ର ସମାଗତ ହେଲେ। କାରଣ ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ, ତୁମେ ଯାହାଙ୍କୁ ଅଭିଷେକ କରିଥିଲେ, ସେହି ତୁମର ପବିତ୍ର ଶିଶୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହେରୋଦ ଓ ପନ୍ତୀୟ ପୀଲାତ, ଅନ୍ୟଜାତିମାନଙ୍କ ସହ ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହ ଏକତ୍ର ସମାଗତ ହେଲେ, ତୁମର ହସ୍ତ ଓ ତୁମର ପରାମର୍ଶ ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ହେବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଥିଲା, ତାହାହିଁ କରିବା ପାଇଁ। ପ୍ରେରିତ 4:25–28।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କ୍ରୁଶବିଧାର ସମୟରେ ଯେମାନେ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠିଦାଁଡ଼ିଥିବା “ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନେ” ଥିଲେ, ସେମାନେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ସତରଠାର “ଦଶ ରାଜା”ଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ମେଷଶାବକଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଯାତନା କରି ପୁନର୍ବାର ତାଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି। କ୍ରୁଶରେ, ସେହି ରାଜାମାନେ “ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ସଭା” ଥିଲେ, ଯେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ “ଘେରି” ରହିଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଶେଷ ଦିନରେ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ମଧ ସେହିପରି କରନ୍ତି।

କୁକୁରମାନେ ମୋତେ ଘେରି ରହିଛନ୍ତି; ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ସଭା ମୋତେ ଆବୃତ କରିଛି; ସେମାନେ ମୋର ହାତ ଓ ମୋର ପାଦ ବିଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି। ମୁଁ ମୋର ସମସ୍ତ ଅସ୍ଥି ଗଣିପାରେ; ସେମାନେ ମୋପରେ ଚାହିଁ ତାକି ରହନ୍ତି। ସେମାନେ ଆପଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୋର ବସ୍ତ୍ର ବଣ୍ଟନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ମୋର ପୋଷାକ ଉପରେ ଚିଠି ପକାନ୍ତି। ଗୀତସଂହିତା 22:16–18।

ଦଶ ରାଜା, ଯେମାନେ ସେହି ମହା ବେଶ୍ୟା ଉପରେ ନ୍ୟାୟଦଣ୍ଡ ଆଣନ୍ତି, ସେମାନେ ତାକୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦହନ କରନ୍ତି, କାରଣ ସେ ନିଜକୁ ଯାଜକଙ୍କ କନ୍ୟା ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରୁଥିବା ଜଣେ ବେଶ୍ୟା। ସେହି ରାଜାମାନଙ୍କୁ “କୁକୁରମାନେ” ଭାବରେ ମଧ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ସେହି ଦଶ ରାଜା କେବଳ ସେହି ମହା ବେଶ୍ୟାକୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦହନ କରିବେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ “ତାହାର ମାଂସ ଭକ୍ଷଣ” ମଧ କରିବେ। ଯେଜେବେଲଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ସେତେବେଳେ ଘଟିଲା, ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାଚୀରରୁ ତଳକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦିଆଗଲା ଏବଂ ସେ ଭୂମିରେ ଛିଟିଯାଇଥିଲେ; ତାହାପରେ କୁକୁରମାନେ ଆସି ତାଙ୍କର ମାଂସ ଭକ୍ଷଣ କଲେ।

ଏହୂ ଯେତେବେଳେ ଯିଷ୍ରିଏଲକୁ ଆସିଲେ, ସେଥିର ଖବର ଯୀଜେବଲ ଶୁଣିଲା; ତେବେ ସେ ନିଜ ଚକ୍ଷୁରେ ରଙ୍ଗ ଲଗାଇଲା, ମୁଣ୍ଡ ଶୃଙ୍ଗାର କଲା, ଏବଂ ଜାଣ୍ଲା ଦେଇ ବାହାରକୁ ଚାହିଁ ରହିଲା। ଏହୂ ଫାଟକ ଦେଇ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିବାବେଳେ ସେ କହିଲା, “ନିଜ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବଧ କରିଥିବା ଜିମ୍ରିଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ହୋଇଥିଲା କି?” ତେବେ ସେ ଜାଣ୍ଲା ଦିଗକୁ ମୁହଁ ଉଠାଇ କହିଲେ, “ମୋ ପକ୍ଷରେ କିଏ ଅଛି? କିଏ?” ସେତେବେଳେ ଦୁଇ କିମ୍ବା ତିନିଜଣ ନପୁଂସକ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଚାହିଲେ। ସେ କହିଲେ, “ତାକୁ ତଳେ ଫିଙ୍ଗି ଦିଅ।” ତେଣୁ ସେମାନେ ତାକୁ ତଳେ ଫିଙ୍ଗି ଦେଲେ; ତାହାର କିଛି ରକ୍ତ ଦେବାଳରେ ଓ ଘୋଡ଼ାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଛିଟିଗଲା; ଏବଂ ସେ ତାକୁ ପାଏଁ ତଳେ ଦଳିଦେଲେ। ପରେ ସେ ଭିତରକୁ ଆସି ଭୋଜନ ଓ ପାନ କଲେ, ଏବଂ କହିଲେ, “ଏବେ ଯାଇ ଏହି ଶାପଗ୍ରସ୍ତା ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଦେଖ, ଏବଂ ତାହାକୁ ସମାଧି ଦିଅ; କାରଣ ସେ ରାଜାର କନ୍ୟା।” ତେବେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ସମାଧି ଦେବାକୁ ଗଲେ; କିନ୍ତୁ ତାହାର କପାଳ, ପାଦ, ଏବଂ ହାତର ତଳୁଆ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ କିଛି ପାଇଲେ ନାହିଁ। ଏହିକାରଣରୁ ସେମାନେ ପୁଣି ଫେରି ଆସି ତାଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ। ସେ କହିଲେ, “ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେହି ବାକ୍ୟ, ଯାହା ସେ ନିଜ ଦାସ ତିଶ୍ବୀୟ ଏଲିୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କହିଥିଲେ, ‘ଯିଷ୍ରିଏଲର ଭୂମିଭାଗରେ କୁକୁରମାନେ ଯୀଜେବଲର ମାଂସ ଖାଇବେ; ଏବଂ ଯିଷ୍ରିଏଲର ଭୂମିଭାଗରେ ଯୀଜେବଲର ମୃତଦେହ କ୍ଷେତ୍ରର ମୁଖପୃଷ୍ଠରେ ଗୋବର ସଦୃଶ ହେବ; ଯାହାଦ୍ୱାରା ଲୋକେ କହି ପାରିବେ ନାହିଁ, ଏହା ଯୀଜେବଲ।’” ୨ ରାଜାବଳୀ ୯:୩୦–୩୭।

ଦଶ ରାଜାମାନେ, ଯେମାନେ ସଂଯୁକ୍ତ ଜାତିସଂଘ, ଯାହାଙ୍କ ର ପ୍ର ଧାନ ରାଜା ହେଉଛନ୍ତି ଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର, ସେମାନେ ପୋପତନ୍ତ୍ର ଉପରେ ତାହାକୁ ଅଗ୍ନି ଦ୍ୱାରା ଦହନ କରି ଏବଂ ତାହାର ମାଂସ ଭକ୍ଷଣ କରି ନ୍ୟାୟବିଚାର ଆଣିବେ। ସେହି ନ୍ୟାୟବିଚାରଟି ହିଁ ଦୂତ ଯୋହନଙ୍କୁ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ, ଏବଂ ତାହା କରିବା ପାଇଁ ସେ ଯୋହନଙ୍କୁ ମରୁଭୂମିର ଇତିହାସ ମଧ୍ୟରେ ନେଇଗଲେ, କିନ୍ତୁ ମରୁଭୂମିର ଇତିହାସରେ କେବଳ କୌଣସି ଯାଦୃଚ୍ଛିକ ସମୟବିନ୍ଦୁକୁ ନୁହେଁ, ବରଂ ସେହି ଅବଧିର ସଠିକ୍ ଶେଷ ସୀମାକୁ। ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ, ଯୋହନଙ୍କୁ ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ଷାଠିଏ ବର୍ଷର ଶେଷ ସମୟରେ ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା, କାରଣ ସେ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଦେଖିବାବେଳେ ସେ ପୂର୍ବରୁହିଁ ନିର୍ଯାତନାର ରକ୍ତରେ ମତାଲା ଥିଲା ଏବଂ ପୂର୍ବରୁହିଁ ବେଶ୍ୟାମାନଙ୍କର ଜନନୀ ବୋଲି ପରିଚିହ୍ନିତ ହୋଇଥିଲା।

> ଏହିପରି ସେ ଆତ୍ମାରେ ମୋତେ ମରୁଭୂମିକୁ ନେଇଗଲେ; ଏବଂ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଏକ ରକ୍ତିମବର୍ଣ୍ଣ ପଶୁର ଉପରେ ବସିଥିବା ଦେଖିଲି, ଯେହା ନିନ୍ଦାସୂଚକ ନାମଗୁଡ଼ିକରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା, ଏବଂ ତାହାର ସାତଟି ମୁଣ୍ଡ ଓ ଦଶଟି ସିଙ୍ଗ ଥିଲା। ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ବଙ୍ଗା ଓ ରକ୍ତିମବର୍ଣ୍ଣ ବସ୍ତ୍ରରେ ପରିଧାନ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସୁନା, ମୂଲ୍ୟବାନ ପଥର ଓ ମୁକ୍ତାରେ ଅଳଙ୍କୃତ ଥିଲେ; ତାଙ୍କ ହାତରେ ଗୋଟିଏ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପାତ୍ର ଥିଲା, ଯାହା ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁମାନ ଓ ତାଙ୍କର ବ୍ୟଭିଚାରର ଅଶୁଚିତାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା। ତାଙ୍କ ଲଲାଟରେ ଗୋଟିଏ ନାମ ଲିଖା ଥିଲା, ରହସ୍ୟ, ମହାନ ବାବିଲୋନ, ବେଶ୍ୟାମାନଙ୍କର ମାତା ଓ ପୃଥିବୀର ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁମାନଙ୍କର ମାତା। ଏବଂ ମୁଁ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ସନ୍ତମାନଙ୍କର ରକ୍ତ ଓ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହିଦମାନଙ୍କର ରକ୍ତରେ ମତ୍ତ ହୋଇଥିବା ଦେଖିଲି; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିଲି, ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟରେ ଚମତ୍କୃତ ହେଲି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 17:3–6।

ଟାୟରର ବେଶ୍ୟା, ଯିଏ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ସତରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ "ମହା ବେଶ୍ୟା" ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ସେହି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୁଲାଯିବାକୁ ଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ପୁଣିଥରେ ନିଜର ଗୀତ ଗାଇବେ ଏବଂ ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନଙ୍କ ସହିତ ବ୍ୟଭିଚାର କରିବେ।

1950 ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରକାଶିତ କୌଣସି ବିଶ୍ୱସନୀୟ ଅଭିଧାନ ଏହାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ ଯେ, ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ସତରହ ଅଧ୍ୟାୟରେ ରକ୍ତିମ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିଥିବା ନାରୀ ରୋମାନ କାଥଲିକ୍ ଚର୍ଚ୍ଚର ଏକ ପ୍ରତୀକ; କିନ୍ତୁ ଆଜି ଜଗତ ମନେ କରେ ଯେ କାଥଲିକ୍ ଚର୍ଚ୍ଚ ଏକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଚର୍ଚ୍ଚ ଅଟେ। ଜଗତ ଭୁଲିଯାଇଛି ସେ ପ୍ରକୃତରେ କିଏ।

ଯେତେବେଳେ ଯୋହନ ତାହାକୁ ଦେଖିଲେ, ସେତେବେଳେ ଅନ୍ଧକାର ଯୁଗର ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ତାହାର ଶେଷ ସୀମାକୁ ପହଞ୍ଚିଥିଲା, କାରଣ ସେ ପୂର୍ବରୁହି ସନ୍ତମାନଙ୍କର ରକ୍ତରେ ମଦୋନ୍ମତ ଥିଲା। ପ୍ରାକୃତିକ ବିଷୟ ଆତ୍ମିକ ବିଷୟକୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରୂପେ ପ୍ରକାଶ କରେ, ଏବଂ ଜଣେ ଲୋକ ପାନ କରିବା ପରେ ମଦୋନ୍ମତ ହୁଅନ୍ତି, ପୂର୍ବରୁ ନୁହେଁ।

୧୭୯୮ ପୂର୍ବରୁ ଶତାବ୍ଦୀଗୁଡ଼ିକ ଆଗରେ ଯେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନେ କାଥୋଲିକ ଧର୍ମରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନେ ୧୭୯୮ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିବା ସମୟରେ ପୂର୍ବରୁହିଁ ପୁନର୍ବାର କାଥୋଲିକ ସମ୍ମିଳନୀକୁ ଫେରିବାର ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ, କାରଣ ସେ "ବେଶ୍ୟାମାନଙ୍କର ଜନନୀ" ଭାବେ ପରିଚିହ୍ନିତ ହୋଇଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ଯୋହନ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ୟ୍ୟ କଲେ, ସେତେବେଳେ ଯେ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ପୂର୍ବରୁ ତାହାଙ୍କ ସହଭାଗିତାରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନେ ପୂର୍ବରୁହିଁ ଫେରିଆସିଥିଲେ। ଏହିପରି ଯୋହନଙ୍କୁ ୧୭୯୮ ମସିହାକୁ ବହିନିଆଯାଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସେହି ମହାବେଶ୍ୟା ପୂର୍ବରୁହିଁ ଲକ୍ଷଲକ୍ଷ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲା, ଏବଂ ପୂର୍ବତନ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତାହାର ଏହି ଅହଂକାରପୂର୍ଣ୍ଣ ଦାବିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପ୍ରଲୋଭିତ କରିଥିଲା ଯେ ସେ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ, ଯେପରି ଜଷ୍ଟିନିଆନ ୫୩୩ ମସିହାରେ ତାହାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ।

୧୭୯୮ ମସିହାର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ, ସେହିପରେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଯୋହନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ଶେଷ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ।

> ତାହାପରେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ମୋତେ କହିଲେ, ତୁମେ କାହିଁକି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କଲା? ମୁଁ ତୁମକୁ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀର ରହସ୍ୟ, ଏବଂ ତାହାକୁ ବହନ କରୁଥିବା ସେହି ପଶୁର ରହସ୍ୟ କହିବି, ଯାହାର ସାତଟି ମୁଣ୍ଡ ଓ ଦଶଟି ଶିଙ୍ଗ ଅଛି। ତୁମେ ଯେହି ପଶୁକୁ ଦେଖିଥିଲା, ସେ ଥିଲା, ଏବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେ ଅତଳ ଗର୍ତ୍ତରୁ ଉଦ୍ଭୂତ ହେବ, ଓ ବିନାଶକୁ ଯିବ; ପୃଥିବୀରେ ବାସ କରୁଥିବା ସେମାନେ—ଯାହାଙ୍କ ନାମ ଜଗତର ଆରମ୍ଭରୁ ଜୀବନପୁସ୍ତକରେ ଲିଖାଯାଇନଥିଲା—ସେହି ପଶୁକୁ ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କରିବେ, କାରଣ ସେ ଥିଲା, ଏବେ ନାହିଁ, ତଥାପି ରହିଛି। ଏଠାରେ ଜ୍ଞାନଯୁକ୍ତ ମନ ଅଛି। ସେହି

> ସାତଟି ମୁଣ୍ଡ ସାତଟି ପର୍ବତ, ଯାହା ଉପରେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ବସିଛି। ଏବଂ ସେମାନେ ସାତଜଣ ରାଜା: ପାଞ୍ଚ ଜଣ ପତିତ ହୋଇଛନ୍ତି, ଜଣେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିନାହାନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ଯେତେବେଳେ ଆସିବେ, ସେ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବାକୁ ହେବ। ଏବଂ ଯେହି ପଶୁ ଥିଲା, ଏବଂ ଏବେ ନାହିଁ, ସେହି ଅଷ୍ଟମ, ଏବଂ ସାତଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ଓ ବିନାଶକୁ ଯାଏ। ତୁମେ ଯେ ଦଶଟି ଶିଙ୍ଗ ଦେଖିଲା, ସେମାନେ ଦଶଜଣ ରାଜା, ଯେମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜ୍ୟ ପାଇନାହାନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପଶୁ ସହିତ ଏକ ଘଣ୍ଟା ପାଇଁ ରାଜାମାନଙ୍କ ପରି ଶକ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 17:7–12.

ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ “ପଶୁ” ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟ ଅଟେ; ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକର ସପ୍ତମ ଓ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏହା ସହଜରେ ପରିଚିତ କରାଯାଇପାରେ। ଏବଂ ଯେ ରହସ୍ୟଦୂତ ଯୋହନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି, ସେହି ରହସ୍ୟ ହେଉଛି ପଶୁର ରହସ୍ୟ ଏବଂ ସେହି ପଶୁ ଉପରେ ଆରୋହିତ ନାରୀର ରହସ୍ୟ। ପଶୁ ଉପରେ ଥିବା ସେହି ନାରୀ ହେଉଛି ସେହି ମହା ବେଶ୍ୟା, ଯିଏ ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନଙ୍କ ସହ ବ୍ୟଭିଚାର କରେ। ସେ ଯେଜେବେଲ, ଏବଂ ତାହାର ସ୍ୱାମୀ ହେଉଛନ୍ତି ଆହାବ।

> ଏହିକାରଣରୁ ପୁରୁଷ ନିଜ ପିତା ଓ ନିଜ ମାତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସହିତ ଯୁକ୍ତ ହେବ; ଏବଂ ସେମାନେ ଏକ ଶରୀର ହେବେ। ଆଦିପୁସ୍ତକ 2:24.

ଜଣେ ପୁରୁଷ ପୁରୁଷ ଓ ଜଣେ ନାରୀ ନାରୀ, କିନ୍ତୁ ଏକାସଙ୍ଗେ ସେମାନେ ଏକ ଦେହ ଅଟନ୍ତି। ପଶୁର ରହସ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ, ସେହିଟା ଚର୍ଚ୍ଚ ଓ ରାଜ୍ୟର ଏକ ସଂଯୋଗ, ଅର୍ଥାତ୍ ନାରୀ (ଚର୍ଚ୍ଚ) ଓ ପଶୁ (ରାଜାମାନେ)ଙ୍କର ସେହି ସଂଯୋଗ, ଯାହା ଏକ ରାଜ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଯାହା ଦୁଇଟି ଅଂଶରୁ ଗଠିତ। ରାଜ୍ୟକୌଶଳ ଓ ଚର୍ଚ୍ଚକୌଶଳର ଏହି ସଂଯୋଗ, ଯେଉଁଥିରେ ନାରୀ ସେହି ସମ୍ପର୍କର ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ଅଛି, ସେହିଠାରେ “ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି” ଅଟେ। ଯୋହନଙ୍କୁ ନାରୀକୁ ପଶୁ ଦ୍ୱାରା ବହନ କରାଯାଉଥିବା ଦେଖାଯାଇଛି, କାରଣ ସମ୍ପର୍କଟିର ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ସେହିଯେ ଅଛନ୍ତି।

> ଏବଂ ତୁମେ ଯେ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଦେଖିଲା, ସେହି ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜ୍ୟ କରୁଥିବା ସେହି ମହାନ ନଗର ଅଟେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 17:18.

ଏହି ପଶୁ ଓ ସେହି ନାରୀ ମିଶି ଏକ ରାଜ୍ୟକୁ (ଏକ ଦେହକୁ) ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଦୂତ ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନଙ୍କ ସହିତ ସେହି ମହା ବେଶ୍ୟାର ସମ୍ପର୍କକୁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରୁଛନ୍ତି। “ଯେ ପଶୁ” “ଥିଲା, ଏବଂ ନାହିଁ,” ଯାହା “ଅତଳ ଗର୍ତ୍ତରୁ ଉଠିବ, ଏବଂ ବିନାଶକୁ ଯିବ,” ଏବଂ ଯାହା ପଛରେ “ପୃଥିବୀରେ ବସବାସ କରୁଥିବାମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କରିବେ,” ସେହିଟି ହେଉଛି ପାପାସି, ଯେତେବେଳେ ମହା ବେଶ୍ୟାର ଘାତକ ଘାଉ ସୁସ୍ଥ ହେବ। ସେ “ଥିଲା” ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପଞ୍ଚମ ରାଜ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଏହା “ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ” ଥିଲା ଯେ 1798 ମସିହାରେ ସେ ଘାତକ ଘାଉ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବ।

ଯେତେବେଳେ ଯୋହନ ଆତ୍ମିକ ଭାବେ 1798 ମସିହାକୁ ପରିବାହିତ ହେଲେ, ସେ “ପଶୁ” ନ ଥିଲା; ଏବଂ “ତଥାପି,” ସେହି ସତ୍ତରି ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ବର୍ଷର ଶେଷରେ, ଯାହା ଶୀଘ୍ର-ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ, ତାହାର ଘାତକ ଆଘାତ ଆରୋଗ୍ୟ ହେଲାପରେ, ସେ ପୁନର୍ବାର “ଅଛି”—ଜୀବିତ, ନିଜ ଗୀତ ଗାଉଛି, ବ୍ୟଭିଚାର କରୁଛି, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରୁଛି।

ସତରହତମ ଅଧ୍ୟାୟ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ଶେଷ ପ୍ରସ୍ତୁତି, ଏବଂ ଏହି କାରଣରୁ ଏହା ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖ ସହ ସମ୍ମତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ। ସେହି ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖ ଦାନିଏଲ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ମିଳେ, ଯାହା ହବକ୍କୁକଙ୍କ ଏହି ଆଜ୍ଞା—ଦର୍ଶନଟି ଲେଖି ଫଳକମାନଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ଲେଖ—ର ପୂରଣ ଥିବା ଉଭୟ ଚାର୍ଟ ଉପରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି।

ମିଲରାଇଟମାନେ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଦ୍ୱିତୀୟ, ସପ୍ତମ ଓ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିବା ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କର ବୁଝାମଣାରେ ସଠିକ୍ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ବୁଝାମଣା ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା। ଦାନିଏଲର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମିଲରଙ୍କ ମଣିମାଣିକ୍ୟ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଦଶଗୁଣ ଅଧିକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଭାବେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ, କାରଣ ଏହାକୁ କେବଳ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖକୁ ଚିହ୍ନଟ କରୁଥିବା ବୋଲି ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହି ପ୍ରକାଶନର ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖକୁ ଚିହ୍ନଟ କରୁଥିବା ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଏ ଯେ

ଅଷ୍ଟ ମଟି ସପ୍ତ ମଧ ରୁ ଅଟେ। ଯୀଶୁ ସଦା କୌଣସି ବସ୍ତ ୁର ଶେଷକୁ ସେହି ବସ୍ତ ୁର ଆରମ୍ଭ ଦ୍ୱ ।ରା ଚିତ୍ର ିତ କରନ୍ତ ି।

ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ କହୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯୋହନ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ସତରହ ଅଧାୟରେ, "ସେହି ପଶୁ ଯେ" "ଥିଲା, ଏବଂ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅତଳ କୂପରୁ ଉଦ୍ଗତ ହେବ, ଏବଂ ବିନାଶକୁ ଯିବ" ବୋଲି ଉପସ୍ଥାପନ କରି, ଶେଷ ପାର୍ଥିବ ରାଜ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନଟ କରୁଛନ୍ତି। ସେହି ପଶୁ "ଅତଳ କୂପ" ରୁ ଉଦ୍ଗତ ହୁଏ, ଯାହା "ଶୟତାନୀ ଶକ୍ତିର ଏକ ନୂତନ ପ୍ରକାଶ" ର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ।

> "'ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିଥିବେ [ସମାପ୍ତ କରୁଛନ୍ତି]।' ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ ଶୋକବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ କରିବାର ଯେ ସମୟ ଥିଲା, ତାହା 1798 ମସିହାରେ ଶେଷ ହେଲା। ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଅସ୍ପଷ୍ଟତାରେ ନିଜମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ସମାପ୍ତି ସମୀପକୁ ପହଞ୍ଚୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ 'ଅତଳଗହ୍ୱରରୁ ଉଦ୍ଭବ କରୁଥିବା ପଶୁ' ବୋଲି ଯେ ଶକ୍ତିକୁ ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ସେହି ଶକ୍ତି ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଥିଲା। ଇଉରୋପର ଅନେକ ଜାତିରେ ମଣ୍ଡଳୀ ଓ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଶାସନ କରୁଥିବା ଶକ୍ତିମାନମାନେ ଶତାବ୍ଦୀ ଧରି ପାପାସୀର ମାଧ୍ୟମରେ ସାତାନଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣାଧୀନ ଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ସାତାନୀୟ ଶକ୍ତିର ଏକ ନୂତନ ପ୍ରକାଶ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର କରାଯାଇଛି।" The Great Controversy, 268.

କିଛି ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱବିଦ୍ ଯୁକ୍ତି ଦେବେ ଯେ, ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଏଗାରୋଟିରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ "ଯେ ପଶୁ ଅତଳ କୂପରୁ ଉଦ୍ଗତ ହୁଏ" ବାକ୍ୟାଂଶଟି ଯେହେତୁ ସେହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ଫରାସୀ ବିପ୍ଳବର ନାସ୍ତିକତା ଭାବେ ପରିଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି, ତେଣୁ "ଅତଳ କୂପ" ବାକ୍ୟାଂଶଟି ନାସ୍ତିକତାର ଏକ ପ୍ରତୀକ। କିନ୍ତୁ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ନଅରେ ଇସ୍ଲାମ "ଅତଳ କୂପ" ରୁ ଉଦ୍ଗତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଇସ୍ଲାମ ନାସ୍ତିକତା ନୁହେଁ। ଅତଳ କୂପ ଶୈତାନୀ ପ୍ରକାଶର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

> "ମୁଁ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲି ଯେ ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଦର୍ଶନରେ ଦେଖାଇଥିଲେ ଯେ ମେସ୍ମେରିଜ୍ମ ଶୟତାନଙ୍କଠାରୁ, ଅତଳ ଗହ୍ୱରରୁ ଆସିଛି, ଏବଂ ଯେମାନେ ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସେହିଠାକୁ ଏହା ଶୀଘ୍ରେ ଯିବ।" Review and Herald, July 21, 1851.

"ଶୟତାନ" ଠାରୁ ଆସିଥିବା କୌଣସି ବସ୍ତୁ, "ଅଗାଧ କୁଣ୍ଡ" ଠାରୁ ଆସିଥିବା ବସ୍ତୁ ଅଟେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ସତରହ ଅଧାୟରେ ଅଗାଧ କୁଣ୍ଡରୁ ଉଠୁଥିବା ପଶୁ ସେହି ଶକ୍ତି ଅଟେ ଯେହା ବିନାଶକୁ ଯାଏ, ଏବଂ ଯାହାଙ୍କର ନାମ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖାଯାଇନାହିଁ ସେମାନେ ତାହାର ପଛେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟରେ ଚାହିଁବେ। "ବିନାଶ"ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଅନନ୍ତ ଦଣ୍ଡାଜ୍ଞା, ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ ଏହାକୁ "ଅଗ୍ନି ହ୍ରଦ" ଭାବେ ପ୍ରତିପାଦିତ କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁଠାରେ ସେହି ପଶୁକୁ ନିକ୍ଷେପ କରାଯାଏ।

> ଏବଂ ସେହି ପଶୁଟି ଧରାଗଲା, ଏବଂ ତାହା ସହିତ ସେହି ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ମଧ୍ୟ, ଯିଏ ତାହାର ସାମ୍ନାରେ ଅଦ୍ଭୁତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲା, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେ ପଶୁର ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବାମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ତାହାର ପ୍ରତିମାକୁ ଉପାସନା କରୁଥିବାମାନଙ୍କୁ ଠକିଥିଲା। ସେମାନେ ଉଭୟ ଜୀବନ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ଗନ୍ଧକରେ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଅଗ୍ନିହ୍ରଦରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହେଲେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 19:20।

ତ୍ରୟୋଦଶ ଅଧାୟରେ ସମୁଦ୍ରରୁ ଉଦ୍ଭବ ହେଉଥିବା ପ୍ରଥମ ପଶୁର ପରିଚୟ ଦିଆଯାଇଛି, ଯାହାକୁ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ସରାସରି ପାପାସୀ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିଛନ୍ତି। ସେହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ସମସ୍ତ ଜଗତ ପାପାସୀୟ ପଶୁର ପଛେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଚକିତ ହୋଇ ଯାଉଛି।

> ଏବଂ ମୁଁ ତାହାର ମୁଣ୍ଡମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏକୁ ଯେପରି ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆହତ ହୋଇଥିବା ଦେଖିଲି; ଏବଂ ତାହାର ମାରାତ୍ମକ ଆଘାତ ସୁସ୍ଥ ହେଲା; ଏବଂ ସମସ୍ତ ଜଗତ ସେହି ପଶୁଟିଙ୍କ ପଛେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଚକିତ ହୋଇ ଚାଲିଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 13:13।

ପ୍ର କାଶିତବାକ୍ୟ ସତରୋତ୍ତ ର ଅଧ ।ୟର ସେହି ପଶୁ, ଯାହାକୁ ଦେଖି "ପୃଥିବୀରେ ବସୁଥିବା ଲୋକମାନେ ଆଶ୍ଚ ର୍ଯ୍ୟ ଚକିତ ହେବେ," ସେହି ହେଉଛି ଶନିବାର-ସମ ୍ବନ୍ଧ ୀୟ ଶୀଘ୍ର -ଆଗାମୀ ଆଇନ ସମୟରେ ପାପାସୀର ଘାତକ ଘାଉ ସୁସ୍ଥ ହେବାବେଳେ ଘଟୁଥିବା ଶୈତାନୀ ଶକ୍ତ ିର ଅନ୍ତ ିମ ପ୍ର କାଶ। ସତରୋତ୍ତ ର ଅଧ ।ୟରେ ସେହି ନାରୀ ଓ ସେ ଯେଉଁ ପଶୁ ଉପରେ ଆରୋହଣ କରିଛି, ସେମାନଙ୍କ ର ପ୍ର ତ୍ୟେ କ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ଣୀମୂଳକ ବୈଶିଷ୍ଟ ୍ୟ ରୋମ ଚର୍ଚ୍ଚ କୁ ଚିହ୍ନ ିତ କରେ,

ଯେପରି 1950 ପୂର୍ବରୁ ପ୍ର କାଶିତ ଶବ୍ଦ କୋଷମାନେ ଚିହ୍ନ ିତ କରିଥିଲେ।

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ସତରହତମ ଅଧ୍ୟାୟର ପଶୁ, ମଣ୍ଡଳୀ ଓ ରାଜ୍ୟର ସଂଯୋଗର ଏକ ପ୍ରତୀକ, ଯାହା ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଅଟେ। ସାତଟି ମୁଣ୍ଡ ଓ ଦଶଟି ଶିଙ୍ଗ ଥିବା ସେହି ପଶୁ, ଦଶ ରାଜାଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ ରାଜ୍ୟ (ଐକ୍ୟ ଜାତି ସଂଘ) ଅଟେ, ଯାହାର ଉପରେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଆରୋହଣ କରିଛି ଏବଂ ଶାସନ କରୁଛି। ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ପାପତନ୍ତ୍ର, ଯାହାକୁ ବିଶାଳ ବାବିଲୋନ, ବେଶ୍ୟାମାନଙ୍କର ଜନନୀ ବୋଲି ପରିଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି। ପ୍ରତୀକଗୁଡ଼ିକ ଚିହ୍ନଟ ହେବା ପରେ, ଆମେ 1798 ମସିହାକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରିପାରିବୁ; ଇତିହାସର ସେହି ସମୟବିନ୍ଦୁକୁ, ଯେଉଁଠାକୁ ଯୋହନଙ୍କୁ ବହନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ଶେଷ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିପାରନ୍ତି।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ସେହି ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କୁ, ଏବଂ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଦୁଇରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱକୁ, ଆଲୋଚନା କରିବୁ।

> "କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରର ମଞ୍ଚରେ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତି ଆସିଛି, ସେମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀରେ ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି, ଯେପରି ଦେଖାଯାଉ ଯେ ସେ 'ପହରାଦାର ଏବଂ ପବିତ୍ରଜନଙ୍କ' ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ କରିବ କି ନାହିଁ। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଜଗତର ମହାନ ସାମ୍ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ—ବାବିଲ, ମାଦୀ-ପାରସ, ଯୁନାନ, ଏବଂ ରୋମ—ଉତ୍ଥାନ ଓ ପତନକୁ ଅନୁସରଣ କରିଛି। ଏହାମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସହିତ, ଯେପରି କମ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଜାତିମାନଙ୍କ ସହିତ ହୋଇଥିଲା, ଇତିହାସ ନିଜକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତ କରିଛି। ପ୍ରତ୍ୟେକର ପରୀକ୍ଷାର ଏକ ସମୟ ଥିଲା, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଫଳ ହେଲା, ତାହାର ମହିମା ମ୍ଳାନ ହେଲା, ତାହାର ଶକ୍ତି ବିଲୀନ ହେଲା, ଏବଂ ତାହାର ସ୍ଥାନ ଅନ୍ୟଜଣେ ଅଧିକାର କଲା।"
>
> "ଜାତିମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଏହି ଅସ୍ୱୀକାରରେ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ନିଜ ବିନାଶ ସାଧନ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ତଥାପି ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଥିଲା ଯେ ଦିବ୍ୟ, ସର୍ବନିୟନ୍ତ୍ରକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଗତିବିଧି ମାଧ୍ୟମରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଥିଲା।" Education, 177.